

fremsendte forslag til ændring af retsplejelovens § 732. Spørgsmålet vil blive søgt løst i de administrative bestemmelser, der skal udstedes i medfør af § 732, stk. 2, 2. pkt. i ændringsforslaget.

Spørgsmål 19:

»Ad § 752, stk. 5.

Hvilken hensigt søges opnået ved stk. 5? Sigtede kan jo altid henvise til hovedreglen i stk. 1. Hovedreglen kan jo blot tages i anvendelse, og besvarelse af det stillede spørgsmål kan så udskydes, indtil råd er indhentet.«

Svar:

Bestemmelsen svarer til den gældende § 767, stk. 3. Hvis sigtede indvilliger i at udtale sig til politiet, vil det være af betydning for politiets efterforskning af sagen, at udtalelsen gives med sigtedes egne ord, og at politiet har lejlighed til at konstatere sigtedes umiddelbare reaktion på de stillede spørgsmål. Såfremt sigtede kunne rådføre sig med sin forsvarer inden besvarelsen af de enkelte spørgsmål, ville det umiddelbare indtryk af sigtedes forklaring gå tabt, og forklaringen ville derved miste sin efterforskningsmæssige værdi.

Spørgsmål 7:

»Ad § 758, stk. 1.

Hvilke eksempler kan nævnes på, at der er behov for udvidet adgang til ransagning af den anholdtes person?«

Svar:

Som anført i bemærkningerne til forslaget, vil det ofte være nødvendigt, at penge tages i bevaring under fornøden kontrol for at sikre bevis for, at beløbet ikke er forsvundet under anholdelsen. Som eksempel på genstande, der kan fratages den anholdte, fordi de kan medføre fare for ham eller andre, kan nævnes medicinske præparater, skarpe genstande, livremme m. v. Ved forslaget er der sket en udvidelse af lovens gengivelse af, hvilke genstande m. v. der kan fratages den anholdte, men der er med denne formulering ændring ikke tilsigtet nogen ændring af gældende praksis, jfr. herved betænkning nr. 622/1971 side 70. Det tilføjes, at bestemmelsen om, at anholdte kan fratages penge, alene

indebærer, at han under frihedsberøvelsen afskæres fra at være i besiddelse af dem. Bestemmelsen er derimod normalt ikke til hinder for, at den anholdte kan disponere over penge.

Spørgsmål 8:

»Ad § 758, stk. 2.

Hvordan kan en bestemmelse formuleres, der pålægger politiet straks under selve anholdelsen at gøre den anholdte bekendt med sigtelsen?

Kan ministeren medvirke til et sådant forslag?«

Svar:

En bestemmelse som den i spørgsmålet nævnte vil kunne formuleres ved i § 758, stk. 2, 1. pkt., at erstatte ordene »snarest muligt« med »straks«. Formuleringen »snarest muligt« indebærer, at politiet, hvis det er praktisk muligt, straks skal gøre den anholdte bekendt med sigtelsen. Der kan imidlertid forekomme tilfælde, hvor det ikke under anholdelsen vil være praktisk muligt at gøre den anholdte bekendt med sigtelsen, f. eks. ved anholdelse under optøjer, opløb eller lignende, jfr. forslagens § 755, stk. 3. Justitsministeriet må derfor fastholde forslagens formulering.

Spørgsmål 24:

»Ministerens kommentar til i § 760, stk. 5, at ændre 3 × 24 timer til: 5 × 24 timer.«

Svar:

En sådan ændring vil være uforenelig med grundlovens § 71, stk. 3, hvorefter enhver, der anholdes, inden 24 timer skal stilles for en dommer. Hvis den anholdte ikke straks kan sættes på fri fod, skal dommeren ved en af grunde ledsaget kendelse, der afsiges snarest muligt og senest inden tre dage, afgøre, om han skal fængsles.

Spørgsmål 17:

»Ad § 762, stk. 1, nr. 3.

Hvorledes vil et ændringsforslag kunne formuleres, der tydeliggør, at kun sigtedes modvirkning og ikke blot vanskeliggørelse kommer i betragtning, at det relevante er undersøgelse mod den sigtede selv og ikke mod